

INGEZONDEN STUKKEN

Gelijke kansen voor doven in Tadzjikistan

Een medewerker van het Wit-Russisch bijbelgenootschap bracht ons in contact met Nikina Akhmedova uit Tadzjikistan. Nikina is christen en dochter van dove ouders. Zij spant zich erg in voor de emancipatie van de doven in haar land. Vorig jaar gaf zij een cursus Gebarentaal aan moeders van dove kinderen uit de moslimgemeenschap. Ongekend in dit land. Ouders kunnen niet met hun dove kind communiceren. Schrijnende situaties. Er groeide tussen haar en ons iets moois, ondanks de grote afstand en het verschil in cultuur. Via Whatsapp hebben we bijna dagelijks contact.

We zien het als de leiding van onze Heer.

Hulp aan doven is dringend nodig in een land dat voor meer dan 95% bestaat uit moslims. In die cultuur is er weinig begrip en achting voor mensen met een beperking. Doven hebben weinig toekomst als het gaat om opleiding en werkgelegenheid. En geen werk betekent geen inkomen. Ze zijn niet in staat een gezin te onderhouden. Er is veel armoede onder de 30.000 doven in Tadzjikistan.

Toen we vorig jaar een beetje konden helpen met voedselpakketten met daarin olie, meel, boekweit e.d., zei een dove man: "Dit is de eerste keer in mijn leven dat ik hulp krijg."

Nikina heeft samen met haar team een professioneel projectplan opgezet onder de naam

'Gelijke kansen'. Ongeveer 200 doven in de hoofdstad Dusjanbe doen mee. De doven krijgen gebarencursussen aangeboden en het project richt zich op meer mogelijkheden voor werkgelegenheid. De doelstelling is dat de levensstandaard en sociale integratie van de doven bevorderd wordt. Vooralsnog lijkt er voldoende belangstelling en medewerking van de overheid en bedrijven te zijn. Maar het moet wel diep weg komen. Een negatieve volksmentaliteit rond mensen met een beperking buig je niet zomaar om.

"Dit is de eerste keer in mijn leven dat ik hulp krijg."



Doven krijgen gebarenles

Nikina liep al lang rond met haar emancipatieplannen, maar de financiering van het project was een groot probleem. Gelukkig heeft de stichting 'Vrienden van Effatha' besloten het totale project te financieren. Voor deze stichting zijn wij de projectleiders. Parallel aan dit project wordt gewerkt aan de verspreiding van bijbelverhalen. Eerder al lukte het 700 boekjes over Daniël in het Russisch vanuit Wit-Rusland naar Tadzjikistan te vervoeren. Een spannend verhaal apart.



'jongens van het voetbalteam met het boekje Prins Daniël'.

De vraag om eenvoudige bijbelverhalen kwam van Nikina en haar man, die pastor is van een kerk in Dusjanbe. Hij traint ook enkele voetbalteams en heeft een uitstekende relatie met de jongens. Hij gebruikt die relatie en geeft de boekjes mee aan de voetballertjes.



Er is meer vraag naar bijbelverhalen in een eenvoudige taal. In de taal van het volk. In de bergdorpen wordt voornamelijk Tadzjieks gesproken. Het boekje 'Ik ben Jozef' dat we vorig jaar schreven, werd in het Russisch vertaald en verschijnt – als er een sponsor gevonden wordt - ook in het Tadzjieks.

Nikina vertelt dat het verhaal over Jozef onder moslims zeer gewild is. Het is de bedoeling dat binnen het gebarenproject de boekjes aan de deelnemers meegegeven worden. Wat in het algemeen geldt, geldt zeker in dit land: relatie is de basis voor evangelisatie.

Heel bijzonder dat dit kán, zeker als we ons bedenken dat Tadzjikistan op de ranglijst van Open Doors staat.

De zegen van onze Heer kent geen grenzen en afstanden.

Piet en Dineke Compaan

www.hulpbelarus.nl